

## Arrest

**nr. 326 082 van 30 april 2025**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X - X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VERLEE**  
**Bevrijdingslaan 232**  
**9000 GENT**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 29 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 7 april 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 april 2025.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

Verzoekers verklaren België te zijn binnengekomen op 23 maart 2024 en dienen hier enkele dagen later, op 26 maart 2024, een verzoek om internationale bescherming in.

Op 3 oktober 2024 worden zij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 30 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beslissingen "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU – lidstaat)". Die beslissingen worden door het CGVS bij beslissingen van 28 november 2024 ingetrokken. Bij arrest van de Raad nr. X van 13 januari 2025 werd verzoekers' beroep tegen die beslissingen verworpen omdat geen van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking had gevraagd om te worden gehoord, waardoor zij op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond, namelijk dat aangezien de bestreden beslissing(en) werd(en) ingetrokken het beroep derhalve doelloos lijkt te zijn geworden (RvV 13 januari 2025, nr. X).

Vervolgens neemt de commissaris-generaal op 20 januari 2025 de beslissingen “niet-ontvankelijk verzoek (E.U. onderdaan)”.

Dit zijn de thans bestreden beslissingen. Deze luiden als volgt:

Aangaande verzoeker (echtgenoot) A. M.:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaart over de Syrische nationaliteit te beschikken, geboren in Rif Damascus, Buaida. U bent gehuwd met M.(...) A.(...), aanwezig in België samen met jullie zes minderjarige kinderen. U verklaart dat u tussen 2012 en 2014 in Libië heeft verbleven, waar uw derde kind is geboren. Van daaruit zijn jullie richting Zweden gegaan waar jullie een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Jullie woonden acht jaar in Zweden. Uw drie jongste kinderen zijn geboren in Zweden. Jullie hebben er allen een geldige verblijfstatus en woonden in Söderhamn. Omwille van een probleem met een privépersoon van Syrische origine, besloot u met uw gezin te vertrekken uit Zweden. De man in kwestie eiste geld van u om een zaak op te starten en bedreigde u nadat u dit had geweigerd. Hij dreigde er ook mee om de sociale dienst naar uw huis te sturen om uw kinderen te laten afpakken. Op een avond kwam het tot een conflict en liep uw vrouw naar de politie. De politie weigerde de klacht op te nemen. Jullie wilden met jullie Zweedse papieren naar Turkije reizen, maar werden daar niet toegelaten. Vervolgens gingen jullie naar Jordanië waar jullie enkele maanden verbleven. In 2021 keerden jullie terug naar Syrië, naar het dorp Quneitra, vlakbij de Israëlische grens. Omwille van de slechte veiligheidssituatie en problemen met privépersonen, verlieten jullie Syrië opnieuw en reisden illegaal via Turkije richting België waar u op 26 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming indienden.*

*Op 30 oktober 2024 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat), omdat u verklaarde dat u in Zweden internationale bescherming heeft verkregen. Deze beslissing werd op 3 december 2024 ingetrokken.*

*U stelt niet in Zweden te kunnen leven omwille van de problemen die u er kende en de vrees voor de sociale dienst.*

*U legt volgende documenten neer: uw Syrische paspoort uitgegeven op 23/06/2022 te Quneitra, uw Syrische ID-kaart, uw militair boekje, het Syrische paspoort van uw vrouw uitgegeven 31/10/2022 te Quneitra en haar Syrische ID-kaart, uw Syrisch familieboekje, uw Zweedse Identiteitskaart (origineel) en deze van uw kinderen (originelen). In een mail dd. 12/09/2024 maakt uw advocaat twee inventarissen over aan het CGVS, zonder bijvoeging van de stukken, waaruit moet blijken dat u ook nog beschikt over het Syrische paspoort van minstens drie van uw kinderen.*

*B. Motivering*

*U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend. Dient te worden opgemerkt dat u de dag voor het onderhoud via uw advocaat liet weten dat u ziek was. U kwam wel naar het persoonlijk onderhoud en verklaarde u expliciet voldoende fit om het onderhoud te doen (CG p. 1-2).*

*Uit de door u en uw vrouw neergelegde documenten blijkt dat u, uw vrouw én uw kinderen de Zweedse nationaliteit hebben.*

*Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoon dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.*

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat jullie hebben geprobeerd de Belgische asielinstanties te misleiden, wat uw algehele geloofwaardigheid compleet ondermijnt. Zo hebben noch u, noch uw vrouw ten aanzien van de Belgische Dienst Vreemdelingzaken (DVZ) melding gemaakt van een asielprocedure in Zweden, laat staan dat jullie melding hebben gemaakt van jullie werkelijke verblijfsstatus daar, namelijk dat jullie eveneens over de Zweedse nationaliteit beschikken.*

*Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS biechtten zowel u als uw vrouw op dat jullie in 2014 in Zweden de internationale bescherming hebben gevraagd en verkregen. Echter, tijdens dit onderhoud was er*

telkens sprake van “permanente verblijfskaarten in de context van internationale bescherming” (CG p.7 en CG vrouw p. 4). U noch uw vrouw hebben aangegeven dat jullie de Zweedse nationaliteit hebben. Jullie verklaarden dat de neergelegde verblijfsdocumenten residentiekaarten betroffen die jullie verkregen hebben nadat jullie de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen in Zweden (CG man p.4-7). Uit verder onderzoek is echter gebleken dat de door u neergelegde Zweedse documenten identiteitskaarten zijn, waaruit blijkt dat zowel u als uw vrouw en kinderen over de Zweedse nationaliteit beschikken ( zie ook informatie over de Zweedse identiteitskaart, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw Zweedse identiteitskaart is geldig is tot 2027 (CG p.4). Dit is ook het geval voor de kaart van uw oudste zoon. De identiteitskaarten van uw andere kinderen vermelden een geldigheid tot 2025. Dat uw vrouw haar identiteitskaart kwijt zou zijn, doet geen afbreuk aan haar Zweedse nationaliteit (CG vrouw p. 4). Uw vrouw verklaart eveneens dat haar identiteitskaart geldig is tot 2027 en dat ze zich in België heeft geïnformeerd over de verlenging ervan (CG vrouw p.4). Wat er ook van zij, voor de administratieve formaliteiten aangaande vervallen en/of verloren identiteitskaarten, dient u zich te wenden tot de Zweedse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u, samen met uw gezin, met jullie Zweedse paspoorten hebben gereisd via Turkije en Jordanië naar Syrië (CG p.7-8). De Syrische paspoorten van u en uw vrouw werden uitgegeven in 2022, te Quneitra. Er werd u gevraagd de Zweedse paspoorten, origineel of een kopie van alle pagina's neer te leggen (CG p. 10). Tot op heden is hieraan niet voldaan.

Uit uw verklaringen (en de door u neergelegde documenten) staat vast dat u en uw gezinsleden zowel de Syrische als de Zweedse nationaliteit bezitten (CG p.2 en p.10 en documenten in het administratief dossier). Hierbij is het van belang erop te wijzen dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dat laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder “land van herkomst” in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige verzoek in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel Syrische als de Zweedse overheid.

U noch uw vrouw hebben aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zweden, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zweden een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dit om onderstaande redenen.

° De door u ingeroepen problemen houden geen band met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het ingeroepen probleem met een privépersoon, zijnde iemand van Syrische origine die geld kwam aftroggelen en ermee zou hebben gedreigd uw kinderen af te pakken door naar de sociale dienst te stappen, behoort integraal tot de gemeenrechtelijke sfeer en u dient dan ook beroep te doen op de Zweedse autoriteiten voor bescherming (CG p.5-7 en CG vrouw p. 4-6) en alle voorhanden rechtsmiddelen uit te putten, quod non.

° Dat de politie niet zou hebben willen tussenkomen omdat het problemen tussen immigranten betreft, toont u nergens aan. U heeft de Zweedse nationaliteit en woont sinds 2014 in Zweden. U had nooit zelf problemen met de politie en werkte voor de gemeente (CG p.7). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat de politie wél vragen heeft gesteld en zaken heeft neergeschreven (CG vrouw p.4).

° De verklaringen van u en uw vrouw zijn niet gelijklopend, waardoor er ten eerste wordt getwijfeld aan de voorstelling van de feiten. Zo verklaart u dat u éénmaal naar de politie bent gegaan, nadat uw vrouw daarheen was gevlucht. De politie zou uw klacht niet hebben opgenomen omdat het bureau al dicht was en u bepaalde regels diende te volgen, o.a. het aanspreken van een advocaat. Dat men in Zweden een advocaat zou moeten nemen om een klacht in te dienen bij de politie, is niet aannemelijk. U zou een advocaat onder de arm hebben genomen, maar geen tweede keer zijn terug gekeerd naar de politie (CG p.5). Uw vrouw verklaart dat jullie wél een tweede keer naar de politie zijn geweest en dat er wel degelijk een klacht werd neergeschreven (CG p.4-5). Ze verklaart dat u daarbij aanwezig was. Haar gevraagd of jullie een advocaat hadden om jullie bij te staan bij de klacht, ontkent ze dit (CG p.6).

° Het is totaal niet duidelijk om welke redenen u Zweden heeft verlaten, noch om welke redenen u er niet zou kunnen terugkeren. Immers, inzake het ingeroepen probleem met de man in kwestie, -uw vrouw spreekt van een soort maffia (CG vrouw p.4)-, geven u en uw vrouw aan dat er een soort bemiddeling was vanwege neutrale personen, zijnde broer van de persoon met wie u problemen zou hebben, in een poging uw klacht te laten vallen (CG p.7 en CG vrouw p.5). Niettegenstaande u uitdrukkelijk werd gevraagd documenten neer te leggen in verband met u de ingeroepen problemen en/of klacht bij de politie in Zweden, heeft u dit tot op heden niet gedaan (CG p.10).

*°Aan uw verklaringen (CG p.5) en deze van uw vrouw (CG p.5) dat één ieder zomaar naar de sociale dienst kan stappen en uw kinderen kan laten afpakken, wordt geen geloof gehecht. Er dient te worden opgemerkt dat dit wellicht een "complottheorie" is die bijzonder leeft op sociale media binnen de Islamitische gemeenschap en die door de Zweedse overheid stellig wordt tegengesproken (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).*

*Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u in Zweden een gegronde vrees voor vervolging koestert noch hebt u aangetoond dat u er bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de overige door u aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw verzoek zou kunnen leiden.*

*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen, aangezien ze juist aantonen dat u en uw gezinsleden zowel de Syrische als de Zweedse nationaliteit hebben.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet."*

### Aangaande verzoekster (echtgenote) M. A.:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart over de Syrische nationaliteit te beschikken, geboren te Daraa. U bent in België samen met uw echtgenoot A.(...), M.(...) (CG (...)) en jullie zes minderjarige kinderen. U verklaart dat u tussen 2012 en 2014 in Libië heeft verbleven, waar uw derde kind is geboren. Van daaruit zijn jullie richting Zweden gegaan waar jullie een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Jullie hebben er ruim zeven jaar verbleven. Uw drie jongste kinderen zijn geboren in Zweden. Jullie hebben er allen een permanente verblijfstatus en woonden in Söderhamn. Omwille van een probleem met een privépersoon van Syrische origine, besloten u en uw man met uw gezin te vertrekken uit Zweden. De man in kwestie eiste geld van uw man om een zaak op te starten. Hij bedreigde uw man nadat hij dit had geweigerd. De man dreigde er ook mee om de sociale dienst naar uw huis te sturen om uw kinderen te laten afpakken. Op een avond kwam het tot een conflict en liep u op blote voeten naar de politie. De politie weigerde de klacht op te nemen. Dit gebeurde wel toen jullie een tweede keer gingen. Jullie wilden met jullie Zweedse documenten naar Turkije reizen, maar werden daar niet toegelaten. Vervolgens gingen jullie naar Jordanië waar jullie enkele maanden verbleven. Vervolgens keerden jullie terug naar Syrië, naar het dorp Quneitra, vlakbij de Israëlische grens. Omwille van de slechte veiligheidssituatie en problemen met privépersonen, verlieten jullie Syrië opnieuw en reisden illegaal via Turkije richting België waar u op 26 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Op 30 oktober 2024 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat), omdat u verklaarde dat u in Zweden internationale bescherming heeft verkregen. Deze beslissing werd op 3 december 2024 ingetrokken.*

*U stelt niet in Zweden te kunnen leven omwille van de problemen die u er kende en de vrees voor de sociale dienst.*

*U legt volgende documenten neer: uw Syrische paspoort uitgegeven op 31/10/2022 te Quneitra, uw Syrische IDkaart, het Syrische paspoort van uw man uitgegeven op 23/06/2022 te Quneitra, de Syrische ID-kaart van uw man en zijn militair boekje, uw Syrisch familieboekje, de Zweedse Identiteitskaart (origineel) van uw man en deze van uw kinderen (originelen). In een mail dd. 12/09/2024 maakt uw advocaat twee inventarissen over aan het CGVS, zonder bijvoeging van de stukken, waaruit moet blijken dat u ook nog beschikt over het Syrische paspoort van minstens drie van uw kinderen.*

#### *B. Motivering*

*U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.*

*"Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met Artikel 57/6, §3, 4° van de wet van 15 december 1980." Uit de verklaringen en neergelegde documenten blijkt dat u, uw man én uw kinderen de Zweedse nationaliteit hebben. U beroept zich exact op dezelfde elementen als uw man en bijgevolg wordt een zelfde beslissing aangehouden.*

*Deze beslissing luidt als volgt:*

*"Uit de door u en uw vrouw neergelegde documenten blijkt dat u, uw vrouw én uw kinderen de Zweedse nationaliteit hebben.*

*Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van*

de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat jullie hebben geprobeerd de Belgische asielinstanties te misleiden, wat uw algehele geloofwaardigheid compleet ondermijnt. Zo hebben noch u, noch uw vrouw ten aanzien van de Belgische Dienst Vreemdelingzaken (DVZ) melding gemaakt van een asielprocedure in Zweden, laat staan dat jullie melding hebben gemaakt van jullie werkelijke verblijfsstatus daar, namelijk dat jullie eveneens over de Zweedse nationaliteit beschikken.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS biechtten zowel u als uw vrouw op dat jullie in 2014 in Zweden de internationale bescherming hebben gevraagd en verkregen. Echter, tijdens dit onderhoud was er telkens sprake van “permanente verblijfskaarten in de context van internationale bescherming” (CG p.7 en CG vrouw p. 4). U noch uw vrouw hebben aangegeven dat jullie de Zweedse nationaliteit hebben. Jullie verklaarden dat de neergelegde verblijfsdocumenten residentiekaarten betroffen die jullie verkregen hebben nadat jullie de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen in Zweden (CG man p.4-7). Uit verder onderzoek is echter gebleken dat de door u neergelegde Zweedse documenten identiteitskaarten zijn, waaruit blijkt dat zowel u als uw vrouw en kinderen over de Zweedse nationaliteit beschikken ( zie ook informatie over de Zweedse identiteitskaart, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw Zweedse identiteitskaart is geldig is tot 2027 (CG p.4). Dit is ook het geval voor de kaart van uw oudste zoon. De identiteitskaarten van uw andere kinderen vermelden een geldigheid tot 2025. Dat uw vrouw haar identiteitskaart kwijt zou zijn, doet geen afbreuk aan haar Zweedse nationaliteit (CG vrouw p. 4). Uw vrouw verklaart eveneens dat haar identiteitskaart geldig is tot 2027 en dat ze zich in België heeft geïnformeerd over de verlenging ervan (CG vrouw p.4). Wat er ook van zij, voor de administratieve formaliteiten aangaande vervallen en/of verloren identiteitskaarten, dient u zich te wenden tot de Zweedse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u, samen met uw gezin, met jullie Zweedse paspoorten hebben gereisd via Turkije en Jordanië naar Syrië (CG p.7-8). De Syrische paspoorten van u en uw vrouw werden uitgegeven in 2022, te Quneitra. Er werd u gevraagd de Zweedse paspoorten, origineel of een kopie van alle pagina's neer te leggen (CG p. 10). Tot op heden is hieraan niet voldaan.

Uit uw verklaringen (en de door u neergelegde documenten) staat vast dat u en uw gezinsleden zowel de Syrische als de Zweedse nationaliteit bezitten (CG p.2 en p.10 en documenten in het administratief dossier). Hierbij is het van belang erop te wijzen dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dat laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder “land van herkomst” in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige verzoek in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel Syrische als de Zweedse overheid.

U noch uw vrouw hebben aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zweden, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zweden een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dit om onderstaande redenen.

° De door u ingeroepen problemen houden geen band met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het ingeroepen probleem met een privépersoon, zijnde iemand van Syrische origine die geld kwam aftroggelen en ermee zou hebben gedreigd uw kinderen af te pakken door naar de sociale dienst te stappen, behoort integraal tot de gemeenrechtelijke sfeer en u dient dan ook beroep te doen op de Zweedse autoriteiten voor bescherming (CG p.5-7 en CG vrouw p. 4-6) en alle voorhanden rechtsmiddelen uit te putten, quod non.

° Dat de politie niet zou hebben willen tussenkomen omdat het problemen tussen immigranten betreft, toont u nergens aan. U heeft de Zweedse nationaliteit en woont sinds 2014 in Zweden. U had nooit zelf problemen

met de politie en werkte voor de gemeente (CG p.7). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat de politie wél vragen heeft gesteld en zaken heeft neergeschreven (CG vrouw p.4).

°De verklaringen van u en uw vrouw zijn niet gelijklopend, waardoor er ten eerste wordt getwijfeld aan de voorstelling van de feiten. Zo verklaart u dat u éénmaal naar de politie bent gegaan, nadat uw vrouw daarheen was gevlucht. De politie zou uw klacht niet hebben opgenomen omdat het bureau al dicht was en u bepaalde regels diende te volgen, o.a. het aanspreken van een advocaat. Dat men in Zweden een advocaat zou moeten nemen om een klacht in te dienen bij de politie, is niet aannemelijk. U zou een advocaat onder de arm hebben genomen, maar geen tweede keer zijn terug gekeerd naar de politie (CG p.5). Uw vrouw verklaart dat jullie wél een tweede keer naar de politie zijn geweest en dat er wel degelijk een klacht werd neergeschreven (CG p.4-5). Ze verklaart dat u daarbij aanwezig was. Haar gevraagd of jullie een advocaat hadden om jullie bij te staan bij de klacht, ontkent ze dit (CG p.6).

°Het is totaal niet duidelijk om welke redenen u Zweden heeft verlaten, noch om welke redenen u er niet zou kunnen terugkeren. Immers, inzake het ingeroepen probleem met de man in kwestie, -uw vrouw spreekt van een soort maffia (CG vrouw p.4)-, geven u en uw vrouw aan dat er een soort bemiddeling was vanwege neutrale personen, zijnde broer van de persoon met wie u problemen zou hebben, in een poging uw klacht te laten vallen (CG p.7 en CG vrouw p.5). Niettegenstaande u uitdrukkelijk werd gevraagd documenten neer te leggen in verband met u de ingeroepen problemen en/of klacht bij de politie in Zweden, heeft u dit tot op heden niet gedaan (CG p.10).

°Aan uw verklaringen (CG p.5) en deze van uw vrouw (CG p.5) dat één ieder zomaar naar de sociale dienst kan stappen en uw kinderen kan laten afpakken, wordt geen geloof gehecht. Er dient te worden opgemerkt dat dit wellicht een "complottheorie" is die bijzonder leeft op sociale media binnen de Islamitische gemeenschap en die door de Zweedse overheid stellig wordt tegengesproken (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u in Zweden een gegronde vrees voor vervolging koestert noch hebt u aangetoond dat u er bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de overige door u aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw verzoek zou kunnen leiden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen, aangezien ze juist aantonen dat u en uw gezinsleden zowel de Syrische als de Zweedse nationaliteit hebben."

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

In een eerste en enig middel voeren verzoekers (de schending) aan (van): "Schending van de artikelen 48/3 en 12 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ; Schending van het redelijkheidsbeginsel ; Schending van het artikel 20 van het herschikte kwalificatierichtlijn ; Schending van het artikel 4 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn. Schending van de artikelen 4 en 14 van het KB tot vaststelling van de procedure voor het CGVS ; Schending van het artikel 3 EVRM ; - - - 4.1. Schending van artikel 33 van de Conventie van Genève: het beginsel van non-refoulement ; Schending van hoorrecht, zoals omvat in artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ; Schending van de leidende beginselen van UNHCR."

Vervolgens voeren verzoekers de volgende argumentatie aan: "De verzoeker kan niet akkoord gaan met de weigeringsbeslissing genomen door de Commissarisgeneraal. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat verzoekers de Zweedse nationaliteit bezitten en dat om die reden het verzoek onontvankelijk dient te worden verklaard. Bovendien stelt de Commissaris-generaal dat de situatie van verzoekers niet van die aard is dat er uitzonderlijke omstandigheden bestaan waarbij de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg hebben dat een persoon in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen die hen niet in staat stellen om te voldoen in de basisbehoeften. De verzoeker is ernstig gegriefd door de motivering van de bestreden beslissing, temeer deze manifest onredelijk is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen.

*De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals omschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710)1.*

*Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden en moet rekening gehouden worden met alle feitelijke omstandigheden die het administratief bestuur bekend zijn. Uit verder uiteengezette zal blijken dat geen afdoende verwijzingen zijn naar de individuele situatie en bepaalde essentiële aspecten van de geuite vrees van verzoeker. De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.*

*De beslissing van het CGVS stelt het volgende: (...) (verzoekers citeren uit de bestreden beslissingen)*

*Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met deze motivering. De Commissaris-Generaal haalt aan dat de problemen die verzoekers ervaren in Zweden louter gemeenrechtelijk van aard zijn. Echter, dit klopt niet. Deze problemen zijn eveneens institutioneel. De overheden van Zweden toonden zich op meerdere vlakken onverschillig tegenover verzoekers en waren weigerachtig om hun klachten serieus te nemen. Een en ander blijkt uit het relaas van verzoekers, waarbij zij stellen dat de politie hen omschreef als onruststokers en stelden dat ze maar een advocaat moesten nemen, dit terwijl de familie onder druk stond en zich onveilig voelde.*

*Personen die status van internationale bescherming hebben zijn per definitie kwetsbaar. Niet louter uit hun statuut, maar tevens vanuit hun mindere kennis van de geploegenheden van de landen die hen de asielstatus verlenen. De overheden van de ontvangstaten hebben dan ook een bijzondere intrinsieke verplichting om voorzichtigheid aan de dag te leggen wanneer zij met deze personen in contact treden. Uit het administratief dossier en het relaas van verzoekers blijkt dat zij reeds lange tijd op de vlucht zijn met minderjarige kinderen.*

*Zij werden slachtoffer van bedreigingen en afpersingen en wensten hiervoor klacht neer te leggen. Echter, de politiediensten ter plekke scheepten hen af en noemden hen onruststokers. De politiediensten adviseerde hen moedwillig incorrect om verzoekers af te schepen. Hierdoor kon er geen klacht neergelegd worden en werd de toegang tot de Zweedse rechtsstaat door de autoriteiten ontzegd. De stelling als zou het probleem van verzoekers zich louter in de gemeenrechtelijke sfeer bevinden raakt kant noch wal.*

*Bovendien kan worden vastgesteld dat er in casu wél een uitzonderlijke situatie voorhanden is voor verzoekers. Het Europees Hof van Justitie oordeelde dat wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM, het verzoek toch ontvankelijk kan worden verklaard. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].*

*Om na te gaan of er een uitzonderlijke situatie is, dient uiteraard geval per geval bekeken te worden. Het Commissariaat baseert zich echter op enerzijds het landenrapport van Zweden (Country Report: Sweden. Update 2022, AIDA/ECRE, April 2023 and available on: [https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2023/04/AIDA-SE\\_2022update.pdf](https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2023/04/AIDA-SE_2022update.pdf)) waaruit volgens het Commissariaat niet kan worden besloten dat elke terugkerende begunstigde van internationale bescherming zal blootgesteld worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.*

*Het commissariaat geeft dus aan dat de mogelijkheid wél bestaat dat in Zweden een terugkerende begunstigde van internationale bescherming wordt blootgesteld aan ernstige materiële deprivatie. Uit het relaas van verzoekers blijkt dat de situatie in Zweden voor hen ondraaglijk werd. Zij werden bedreigd en afgeperst, zij konden niet terecht bij de politiediensten en hun huis werd beklad met haatdragende teksten. Het moge duidelijk zijn dat Söderham, het dorp waar zij woonden, de familie discriminatoir heeft behandeld en haatmisdrijven jegens de familie heeft toegelaten, of alleszins niets heeft ondernomen om effectief de rechten van verzoekers te waarborgen.*

*Het Commissariaat stelt dat niet wordt aangetoond dat de situatie in Zweden van die aard was en dat er geen concrete elementen aanwezig zijn die het verhaal ondersteunen. Er dient in deze gewezen te worden op het feit dat verzoekers, met zes minderjarige kinderen, Zweden ontvlucht zijn gelet op de situatie waarin zij leefden in Zweden. Zij wensten na zeven jaar in Zweden te vluchten naar Turkije en zelfs terug te gaan naar Syrië, het land dat zij origineel ontvlucht waren. Men kan niet ontkennen dat dit zeer drastische maatregelen zijn die niet lichthartig zijn opgenomen, noch te kwader trouw. Wanneer verzoekers voor de tweede maal Syrië dienden te ontvluchten en naar België trokken, was deze keuze dan ook bewust. Verzoekers zijn niet veilig in Zweden. Zoals M. A. het stelde zou hij liever op straat verblijven in België dan in Zweden. Het Commissariaat overweegt deze zwaarwichtige uitspraken van verzoekers niet in haar beslissing. Er moet dus geloof gehecht worden aan het relaas van verzoekers dat zij ernstig gevaar lopen in Zweden.*

*De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, minstens had het verzoek ontvankelijk moeten worden verklaard. Het Commissariaat-Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."*

Er worden geen documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

### 3. Onderzoek van het beroep

3.1. De bestreden beslissingen, "niet-ontvankelijk verzoek (E.U. onderdaan)", werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren indien de verzoeker een onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

In de parlementaire voorbereiding wordt hierover het volgende gesteld: "*In het geval van een verzoek dat wordt ingediend door een onderdaan van een EU-lidstaat of kandidaat EU-lidstaat, kan eveneens overgegaan worden tot de niet-ontvankelijkheid van de asielaanvraag. Gezien (kandidaat)-lidstaten immers bijzonder hoge normen inzake mensenrechten in acht nemen, bestaat het vermoeden dat onderdanen uit deze (kandidaat)-lidstaten geen nood hebben aan internationale bescherming. Dit is een weerlegbaar vermoeden, zoals ook reeds wordt weergegeven in het huidige artikel 57/6, eerste lid, 2°.*" (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 106).

Er geldt dus een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie geen nood heeft aan internationale bescherming. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de Europese Unie in de hand werken.

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekers, die de Zweedse nationaliteit hebben, in Zweden geen gegronde vrees voor vervolging hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen. Verzoekers slagen er thans, in het kader van hun huidig beroep, niet in om dit vermoeden te weerleggen (*infra*).

Dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie is een feit. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. *In casu* gelden de omstandigheden van de Zweedse onderdanen als maatstaf of standaard, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. Verzoekers zijn Zweedse onderdanen, met alle rechten en voordelen die aan dat staatsburgerschap verbonden zijn, hetgeen zij in het verzoekschrift klaarblijkelijk uit het oog verliezen waar zij uitvoerig ingaan op de situatie van begunstigden van internationale bescherming/statushouders in Zweden.

3.2. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoekers niet aantonen dat zij in Zweden, het land waarvan zij de nationaliteit hebben, een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden.

3.2.1. Verzoekers' vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: zij hadden in Zweden, waar zij acht jaar woonden, (privé) problemen met een persoon van Syrische origine die geld van hen eiste en hen bedreigde



toen zij weigerden hem (nog) geld te geven. Er werd (o.a.) mee gedreigd de Zweedse sociale dienst naar hen thuis te sturen om hun kinderen te laten afpakken.

3.2.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissingen (evenwel terecht) dat verzoekers niet aannemelijk maken dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- verzoekers hebben geprobeerd de Belgische asielinstanties te misleiden, wat hun algemene geloofwaardigheid compleet ondermijnt;
- de door verzoekers ingeroepen problemen houden geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag, daar het een probleem met een privépersoon betreft dat integraal tot de gemeenschappelijke sfeer behoort én verzoekers dienen dan ook beroep te doen op de Zweedse autoriteiten voor bescherming en alle voorhanden rechtsmiddelen uit te putten, *quod non*;
- het is totaal niet duidelijk om welke redenen verzoekers Zweden hebben verlaten noch om welke redenen zij niet kunnen terugkeren naar Zweden;
- aan verzoekers' verklaringen dat eenieder in Zweden zomaar naar de sociale dienst kan stappen en hun kinderen kan laten afpakken kan geen geloof worden gehecht; en;
- de door verzoekers neergelegde documenten zijn niet van aard anders te concluderen daar deze stukken juist aantonen dat zij zowel de Syrische als de Zweedse nationaliteit hebben.

3.2.3. Verzoekers slagen er in hun verzoekschrift niet in het minst in om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen, op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nood aan internationale bescherming geloofwaardig of aannemelijk maken.

Zij gaan niet of nauwelijks concreet en inhoudelijk in op de vaststellingen in de bestreden beslissingen, doch beperken zich in het verzoekschrift tot het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het op algemene wijze poneren van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade, het formuleren van algemene opmerkingen en beweringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er niet in slagen de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

3.2.4. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen, in punt 1 van dit arrest volledig geciteerd hernomen, op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken.

Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Verzoekers laten daarenboven geheel na hun zeer vage en algemene kritiek in het verzoekschrift dat er "geen afdoende verwijzingen zijn naar de individuele situatie en bepaalde essentiële aspecten van de geuite vrees van verzoeker" te onderbouwen, laat staan aan te tonen. Dergelijke algemene kritiek is dan ook allerminst dienstig noch ernstig.

3.2.5. Verzoekers laten de motivering in de bestreden beslissingen geheel ongemoeid waar op goede grond en terecht wordt "(...) opgemerkt dat jullie hebben geprobeerd de Belgische asielinstanties te misleiden, wat uw algehele geloofwaardigheid compleet ondermijnt. Zo hebben noch u, noch uw vrouw ten aanzien van de Belgische Dienst Vreemdelingzaken (DVZ) melding gemaakt van een asielprocedure in Zweden, laat staan dat jullie melding hebben gemaakt van jullie werkelijke verblijfsstatus daar, namelijk dat jullie eveneens over de Zweedse nationaliteit beschikken.

*Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS biechten zowel u als uw vrouw op dat jullie in 2014 in Zweden de internationale bescherming hebben gevraagd en verkregen. Echter, tijdens dit onderhoud was er telkens sprake van "permanente verblijfskaarten in de context van internationale bescherming" (CG p.7 en CG vrouw p. 4). U noch uw vrouw hebben aangegeven dat jullie de Zweedse nationaliteit hebben. Jullie verklaarden dat de neergelegde verblijfsdocumenten residentiekaarten betroffen die jullie verkregen hebben nadat jullie de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen in Zweden (CG man p.4-7). Uit verder onderzoek is echter gebleken dat de door u neergelegde Zweedse documenten identiteitskaarten zijn,*

waaruit blijkt dat zowel u als uw vrouw en kinderen over de Zweedse nationaliteit beschikken ( zie ook informatie over de Zweedse identiteitskaart, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw Zweedse identiteitskaart is geldig is tot 2027 (CG p.4). Dit is ook het geval voor de kaart van uw oudste zoon. De identiteitskaarten van uw andere kinderen vermelden een geldigheid tot 2025. Dat uw vrouw haar identiteitskaart kwijt zou zijn, doet geen afbreuk aan haar Zweedse nationaliteit (CG vrouw p. 4). Uw vrouw verklaart eveneens dat haar identiteitskaart geldig is tot 2027 en dat ze zich in België heeft geïnformeerd over de verlenging ervan (CG vrouw p.4). Wat er ook van zij, voor de administratieve formaliteiten aangaande vervallen en/of verloren identiteitskaarten, dient u zich te wenden tot de Zweedse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u, samen met uw gezin, met jullie Zweedse paspoorten hebben gereisd via Turkije en Jordanië naar Syrië (CG p.7-8). De Syrische paspoorten van u en uw vrouw werden uitgegeven in 2022, te Quneitra. Er werd u gevraagd de Zweedse paspoorten, origineel of een kopie van alle pagina's neer te leggen (CG p. 10). Tot op heden is hieraan niet voldaan.

Uit uw verklaringen (en de door u neergelegde documenten) staat vast dat u en uw gezinsleden zowel de Syrische als de Zweedse nationaliteit bezitten (CG p.2 en p.10 en documenten in het administratief dossier). Hierbij is het van belang erop te wijzen dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dat laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst."

Bij gebrek aan enig verweer, blijft deze pertinente motivering onverminderd overeind.

3.2.6. Door voorts in het verzoekschrift zeer algemeen te opperen dat hun problemen eveneens "institutioneel" zijn, overtuigen verzoekers niet en tonen zij niet *in concreto* aan dat hun problemen wel degelijk meer dan van louter gemeenrechtelijke aard zijn.

Zij tonen hiermee niet aan dat de aard van hun problemen, met name de verklaarde problemen met een Syrisch persoon in Zweden die van hen geld eiste en die hen bedreigde toen ze dat weigerden, niets meer zijn dan een louter interpersoonlijke problematiek van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en als dusdanig geen verband houdt met één van de in artikel 1, A, (2) van Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

Bijgevolg kunnen die verklaarde problemen van verzoekers, als hieraan al geloof wordt gehecht bij gebrek aan enig bewijs ter staving hiervan alsook voorts de tegenstrijdigheden in verzoekers' verklaringen onderling alsook hun algehele al zeer wankel geloofwaardigheid in het algemeen gelet op de niet betwiste vaststelling dat zij de Belgische asielinstanties aanvankelijk bewust met leugenachtige en bedrieglijke verklaringen trachtten te misleiden, niet worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève.

Bovendien, waar verzoekers hun problemen als "institutioneel" omschrijven en zij in dit verband opwerpen dat de Zweedse overheden zich op meerdere vlakken onverschillig tegenover hen opstelden en weigerachtig waren om hun klachten serieus te nemen, kunnen zij hierin hoe dan ook niet worden gevolgd, zoals hierna blijkt.

3.2.7. Verzoekers tonen immers niet aan dat het hen met betrekking tot hun verklaarde problemen met en vrees voor die persoon van Syrische origine in Zweden, die hen bedreigde, aan nationale bescherming vanwege de Zweedse overheid ontbreekt.

Zij ontkrachten noch weerleggen de motieven in de bestreden beslissingen waar in dit verband op goede grond wordt vastgesteld: "(...) u dient dan ook beroep te doen op de Zweedse autoriteiten voor bescherming (CG p.5-7 en CG vrouw p. 4-6) en alle voorhanden rechtsmiddelen uit te putten, quod non.

° Dat de politie niet zou hebben willen tussenkomen omdat het problemen tussen immigranten betreft, toont u nergens aan. U heeft de Zweedse nationaliteit en woont sinds 2014 in Zweden. U had nooit zelf problemen met de politie en werkte voor de gemeente (CG p.7). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat de politie wél vragen heeft gesteld en zaken heeft neergeschreven (CG vrouw p.4).

°De verklaringen van u en uw vrouw zijn niet gelijklopend, waardoor er ten eerste wordt getwijfeld aan de voorstelling van de feiten. Zo verklaart u dat u éénmaal naar de politie bent gegaan, nadat uw vrouw daarheen was gevlucht. De politie zou uw klacht niet hebben opgenomen omdat het bureau al dicht was en u bepaalde regels diende te volgen, o.a. het aanspreken van een advocaat. Dat men in Zweden een advocaat

*zou moeten nemen om een klacht in te dienen bij de politie, is niet aannemelijk. U zou een advocaat onder de arm hebben genomen, maar geen tweede keer zijn terug gekeerd naar de politie (CG p.5). Uw vrouw verklaart dat jullie wél een tweede keer naar de politie zijn geweest en dat er wel degelijk een klacht werd neergeschreven (CG p.4-5). Ze verklaart dat u daarbij aanwezig was. Haar gevraagd of jullie een advocaat hadden om jullie bij te staan bij de klacht, ontkent ze dit (CG p.6).*

*°Het is totaal niet duidelijk om welke redenen u Zweden heeft verlaten, noch om welke redenen u er niet zou kunnen terugkeren. Immers, inzake het ingeroepen probleem met de man in kwestie, -uw vrouw spreekt van een soort maffia (CG vrouw p.4)-, geven u en uw vrouw aan dat er een soort bemiddeling was vanwege neutrale personen, zijnde broer van de persoon met wie u problemen zou hebben, in een poging uw klacht te laten vallen (CG p.7 en CG vrouw p.5). Niettegenstaande u uitdrukkelijk werd gevraagd documenten neer te leggen in verband met u de ingeroepen problemen en/of klacht bij de politie in Zweden, heeft u dit tot op heden niet gedaan (CG p.10)."*

Daargelaten nog de vaststelling dat niet enig bewijs voorligt van de beweerdde problemen met de persoon die hen in Zweden zou hebben bedreigd, ontbreekt elk (begin van) bewijs van de beweerdde contacten met en klacht bij de Zweedse politie. Nochtans werd verzoekers meermaals uitdrukkelijk naar (het aanbrengen van alle mogelijke) bewijsstukken hierover gevraagd. Het totaal gebrek aan bewijs ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien tonen verzoekers hoe dan ook niet in het minst aan alle redelijke te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming in Zweden ten volle te hebben benut, laat staan te hebben uitgeput. Dit blijkt nergens uit en wordt op generlei wijze aangetoond, doch integendeel. Zo blijkt bijvoorbeeld niet dat indien verzoekers meenden dat de politie hen afscheepte en niet voldoende hielp, zij na die beweerdde eenmalige (poging tot het neerleggen van een) klacht nadien nog opnieuw (al dan niet elders) naar de politie in Zweden zijn gegaan en/of dat zij het beweerdde als gebrekkig ervaren optreden van de politie ergens (hogerop) zouden hebben aangekaart en/of aangeklaagd. Verzoekers maken niet in het minst aannemelijk dit te hebben gedaan, laat staan dat dit niet mogelijk was. Ze tonen allerminst aan al het mogelijke te hebben gedaan om voor hun verklaarde problemen de hulp van en/of bescherming door de Zweedse instanties, politie, justitie en ruimer, in te schakelen. Dat verzoekers niet terecht konden bij de Zweedse politiediensten, zoals opnieuw zeer algemeen wordt voorgehouden in het verzoekschrift, wordt niet in het minst op een concrete en overtuigende wijze aangetoond. Het betreft louter een blote bewering die zij op generlei wijze hard of aannemelijk maken.

Met de algemene stelling in het verzoekschrift dat verzoekers niet veilig zijn in Zweden, tonen verzoekers niet aan dat het hen er als Zweedse staatsburgers aan nationale bescherming ontbeert.

Ze tonen (hiermee) niet aan dat het hen in Zweden aan nationale beschermingsmogelijkheden ontbreekt.

3.2.8. Waar daarnaast in het verzoekschrift (p. 5) wordt aangevoerd dat *"Bovendien stelt de Commissaris-generaal dat de situatie van verzoekers niet van die aard is dat er uitzonderlijke omstandigheden bestaan waarbij de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg hebben dat een persoon in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen die hen niet in staat stellen om te voldoen in de basisbehoeften."*, wijst de Raad erop dat dit nergens in de bestreden beslissingen staat te lezen. Dit argument gaat dan ook uit van een verkeerde/incorrecte lezing van de bestreden beslissingen. Verzoekers (en hun advocaat) lezen zaken in de bestreden beslissingen die er niet in staan. Hun betoog mist in die zin feitelijke grondslag en ernst.

Dit geldt evenzeer wat betreft het betoog in het verzoekschrift (p. 8) dat *"Het commissariaat geeft dus aan dat de mogelijkheid wél bestaat dat in Zweden een terugkerende begunstigde van internationale bescherming wordt blootgesteld aan ernstige materiële deprivatie."* Immers, ook hier lezen verzoekers zaken in de bestreden beslissingen die hierin nergens staan. Verzoekers slaan hier alzo de bal volledig mis.

Een mogelijke/eventuele verklaring voor het voorgaande is, zo wordt vastgesteld, dat verzoekers' verzoekschrift nagenoeg een klakkeloze kopie is van het beroep dat zij eerder indienden tegen de nadien ingetrokken beslissingen van het CGVS "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)", een geheel ander type/soort beslissing gestoeld op een geheel andere en verschillende rechtsgrond, doch dit hield verzoekers niet tegen om *quasi* identiek dezelfde grieven thans te herhalen bij hun huidig beroep.

De Raad benadrukt dat verzoekers de Zweedse nationaliteit hebben. Zij zijn Zweedse staatsburgers/onderdanen, met alle hieraan verbonden rechten, plichten en voordelen.

In zoverre verzoekers in het verzoekschrift menen dat zij bij terugkeer naar Zweden het risico lopen te worden blootgesteld aan ernstige materiële deprivatie, komt het hen toe dit *in concreto* aan te tonen, wat zij

evenwel volledig nalaten. In dit verband wordt nog vastgesteld dat verzoekers voorheen tijdens hun horen op geen enkel moment aangaven dit bij een terugkeer naar Zweden te vrezen. Integendeel, zo verklaarde verzoeker o.a. uitdrukkelijk tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 3 oktober 2024: “ (...) *ik werk bij gemeente, ik bleef in mijn huis, ik had geen problemen, en ik weet dat de Zweedse mensen heel aardig zijn*” (NPO verzoeker, p. 7).

Waar verzoeker aan het voorgaande vervolgens toevoegde dat “*maar de politie komt niet tussen als het probleem tussen immigranten is*”, betreft dit niets meer dan een blote bewering die verzoeker niet aantoont, zoals ook in de bestreden beslissing al pertinent werd opgemerkt. Bovendien wordt herhaald en beklemtoond dat verzoeker en zijn gezin Zweedse staatsburgers en dus geen immigranten zijn, en hij toont met zulke algemene, niet onderbouwde beweringen hoe dan ook niet aan dat het hen in Zweden aan nationale bescherming ontbreekt, laat staan dat zij alle hiertoe beschikbare nationale beschermingsmogelijkheden zouden hebben uitgeput doch deze ineffectief of ontoereikend zouden zijn (geweest).

De verwijzing in het verzoekschrift naar de Ibrahim-rechtspraak van het Europees Hof van Justitie inzake de risico's verbonden aan de terugkeer van begunstigen van internationale bescherming naar de EU – lidstaat waar zij internationale bescherming genieten, is om voormelde reden in het geval van verzoekers, Zweedse onderdanen, hier niet dienstig of nuttig. Hoe dan ook repten verzoekers voorheen nooit met een woord over een situatie van ernstige materiële deprivatie in of vrees voor zo'n situatie bij terugkeer naar Zweden en tonen zij dit niet in het minst op een concrete en overtuigende wijze aan. Zij kunnen in de uitgebreide, doch zeer algemene argumentatie die zij hierover uiteenzetten in hun verzoekschrift niet worden gevolgd. Het komt hen toe dit *in concreto* in hun persoonlijke, individuele situatie aan te tonen wat zij dus volledig nalaten.

De Raad stipt in dit verband nog aan dat verzoekster, die net als verzoeker nooit eerder met een woord repte over problemen in Zweden om in hun levensonderhoud te voorzien waar zij acht jaar verbleven en waar 3 van hun kinderen werden geboren, tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS o.a. liet opmerken: “(...) *ik moet geen twee protectie, ik heb er al een*” en voorts: “*Mijn hoop was om opnieuw in Zweden te wonen, totdat mijn zoon zijn baccalaureaat zou hebben en dan terugkeren naar Zweden...juist om te vermijden van de sociale in Zweden*” (NPO verzoekster, p. 7).

3.2.9. Wat dat laatste betreft, wordt in de bestreden beslissingen terecht en pertinent opgemerkt: “*Aan uw verklaringen (CG p.5) en deze van uw vrouw (CG p.5) dat één ieder zomaar naar de sociale dienst kan stappen en uw kinderen kan laten afpakken, wordt geen geloof gehecht. Er dient te worden opgemerkt dat dit wellicht een “complottheorie” is die bijzonder leeft op sociale media binnen de Islamitische gemeenschap en die door de Zweedse overheid stellig wordt tegengesproken (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).*” Verzoekers brengen hiertegen in hun verzoekschrift niets (dienstig) in waardoor dit motief onverminderd gehandhaafd blijft.

3.2.10. Verzoekers lichten verder niet toe en tonen niet aan hoe het gegeven dat hun persoonlijk onderhoud op het CGVS zonder de bijstand/aanwezigheid van hun raadsman heeft plaatsgevonden, van invloed is op het voorgaande.

De Raad treedt verwerende partij bij waar die in haar nota van 14 februari 2025 in dit verband opmerkt: “*In het verzoekschrift wordt opgeworpen dat de rechten van verzoekers werden geschonden omdat hun raadsman niet aanwezig was tijdens het persoonlijke onderhoud. Verweerder antwoordt dat de procedure voor het Commissariaat-generaal een administratieve procedure is, en geen jurisdictionele zodat niet kan gesproken worden van de waarborg van de rechten van verdediging in de volle juridische betekenis van dit beginsel. Nochtans laat de commissaris-generaal de bijstand van een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud toe. In casu was de raadsman van verzoekers niet aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud omdat een van verzoekers ziek was, ongeacht daagden verzoekers toch op voor het persoonlijk onderhoud. Uit artikel 19, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 blijkt duidelijk dat de afwezigheid van de advocaat de ambtenaar niet belet de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen. Gezien de eigen aard van de procedure is het daarenboven ook in het eigen voordeel van de verzoeker om internationale bescherming zo snel mogelijk zekerheid te hebben omtrent zijn verzoek. Voorts wordt erop gewezen dat uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekers op 09/09/2024 een brief werd verstuurd waarin zij werden uitgenodigd voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 03/10/2024 en waarin uitdrukkelijk werd aangegeven dat verzoekers zich op de dag van dit onderhoud kunnen laten bijstaan door een advocaat en/of vertrouwenspersoon. Een kopie van deze brief werd verstuurd aan hun raadsman. Aldus heeft verweerder het uitoefenen van het recht op bijstand mogelijk gemaakt. Het kan verweerder niet worden verweten dat hun raadsman desondanks, omwille van een misverstand, niet is komen opdagen. Verzoekers dragen zelf de verantwoordelijkheid wat de organisatie van hun verdediging betreft. Indien verzoekers eerst aan hun raadsman laten weten dat het voor hen niet mogelijk zal zijn om naar het persoonlijk onderhoud te komen vanwege ziekte, maar daarna toch beslissen om naar het persoonlijke onderhoud te gaan, is het dan ook aan verzoekers zelf om hun raadsman hiervan op de hoogte te brengen.*”

*Ten slotte tonen verzoekers niet in concreto aan op welke wijze de bijstand van hun advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud een invloed zou kunnen hebben gehad op de inhoud van de bestreden beslissingen, temeer nu ingevolge artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 de advocaat niet mag tussenkomen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar enkel de mogelijkheid heeft om mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het onderhoud. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt genoegzaam dat verzoekers voldoende de kans hebben gekregen om de elementen in hun relaas toe te lichten, om lacunes in hun relaas te duiden en tegenstrijdigheden en inconsistenties te weerleggen. Daarenboven werd ook een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt aan de raadsman van verzoekers waardoor hij achteraf nog in de mogelijkheid was hierop opmerkingen te formuleren, hetgeen hij heeft nagelaten te doen.” (eigen onderlijning)*

Thans liggen geen concrete en dienstige argumenten of elementen voor die hierover anders doen oordelen.

Verzoekers hadden de mogelijkheid om op het voorgaande en het overige door de verwerende partij in haar “nota Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 14 februari 2025 uiteengezette, een nota die op 20 februari 2025 via elektronische post aan verzoekers werd overgemaakt (stuk 8 in het rechtsplegingsdossier), te repliceren maar lieten dat geheel na. Verzoekers waren op de hoogte van die verweernota van de commissaris-generaal en diens vraag om met toepassing van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in de zaak, waarbij in de aan verzoekers op 20 februari 2025 overmaakte kennisgeving van die nota met opmerkingen van het CGVS en van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure de aandacht wordt gevestigd op het in artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde, namelijk dat indien zij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure zij geacht wordt hiermee in te stemmen, hetgeen zo geschiedde. Verzoekers hebben also geheel nagelaten om in te gaan/te antwoorden op de vaststellingen en argumentatie in die nota, waaronder het voorgaande geciteerde, -ze lieten na een pleitnota in te dienen. Bij gebrek aan enig verweer, en daar geen concrete en valabele elementen voorliggen die anders doen besluiten, blijft het voormelde in die nota vastgestelde, dat pertinent is en steunt op de gegevens in het administratief dossier, gehandhaafd.

3.2.11. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat door verzoekers geen elementen worden bijgebracht waaruit blijkt dat zij in de EU-lidstaat waarvan zij afkomstig zijn, *in casu* Zweden, zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

3.3. Waar verzoekers verwijzen naar de situatie in Syrië, wijzigt dit niets aan de vaststelling dat zij geen nood aan internationale bescherming in of bij terugkeer naar Zweden aantonen, waarvan zij eveneens de nationaliteit hebben hetgeen zij initieel op manifest bedrieglijke wijze trachtten verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties waarmee zij als dusdanig verzaakten aan de medewerkingsplicht die op hen rust en wat afbreuk doet aan hun algemene en algehele geloofwaardigheid.

3.4. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten en de landeninformatie, en dat verzoekers tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit telkens met de hulp van een tolk Arabisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat door verzoekers geen elementen worden bijgebracht waaruit blijkt dat zij in de EU-lidstaat waarvan zij afkomstig zijn (*in casu* Zweden) zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

Verzoekers laten voorts/voor het overige geheel na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissingen de overige door hen aangehaalde bepalingen en beginselen zouden schenden, waardoor het middel voor het overige in die mate niet-ontvankelijk is.

3.5. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS